בס"ד

יום **ד', ט'** ב**כסלו** תשס"א (**6** בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **ט' בכסלו**, בשנת תשל"ו(1975-5736), שלושה ימים אחרי שהתקבלה באו"ם ההצעה המגנה את הציונות כצורת גזענות, **התפוצץ מטען בכיכר ציון שבמרכז ירושלים**. 7 הרוגים ו46- פצועים – הקרבנות ממטען החבלה שהוסתר בתוך עגלת סבלים. הפיצוץ אירע בשעות הערב המוקדמות, אחת השעות הסואנות ביותר במרכז ירושלים. כל ההרוגים היו צעירים גילאי 15-17, שבילו בסביבה. חלק גדול מהפצועים חזרו מהפגנת המונים נגד החלטת האו"ם הנ"ל. אש"ף – הארגון לשחרור פלסטין – הודה שאנשיו הניחו את המטען הקטלני. בעקבות הפיגוע, הומלץ להגביר את אמצעי הבטחון, ו - במה שהפכה להיות שיטה בשנים הבאות - בכניסות לירושלים מכיוון החלק המזרחי של העיר, ומאיזור בית-לחם ורמאללה הוצבו מחסומים ונערכו סריקות קפדניות של הולכי רגל וכלי רכב שביקשו להיכנס לירושלים. [ישראל 50]

***

שנתיים לאחר מכן – בנסיון לשים קץ למעגל הדמים בארצנו הקדושה - היום, לפני 23 שנה, **החל הביקור ההיסטורי של אנואר סאדאת**, נשיא מצרים, בירושלים עיר-הקודש. התהליך המדיני לקראת שלום כולל עם שכניה שאליו חתרנו מאז קום המדינה, הניב כעבור עוד 16 חודש את חוזה השלום בין ישראל לבין מצרים. [ספר המאה]

***

"...ולאהוב את ארצו": **ואדי אל-קלט (קלת)** – נחל במדבר יהודה. תחילתו ליד בית חנינא שמצפון לירושלים, והוא נשפך לירדן במרחק כ10- ק"מ מדרום-מזרח ליריחו. ניזון מכמה מייענות; הגדולים בהם: עין-פארה, עין אל-פואר ועין אל-קלט. לאורכו אמת-מים ששימשה להולכת מים לאיזור יריחו. הנחל משופע במערות, ובתקופות שונות שימש משכן למתבודדים. בצלע ערוצו – מנזר סנט ג'ורג', מנזר עין-פארה, דיר אל-בנאת ושרידי מנזרים אחרים. [כל מקום ואתר]

***

מ"**מגילת אנטיוכוס**" (המשך):

באותה שעה פסע עליו שלוש פסיעות ויתקע החרב בליבו, וישלך אותו חלל בעזרת הקודש.
ענה יוחנן ואמר לפני אלוקי השמים: אלוקי, אל תשם עלי חטא כי הרגתי את הערל הזה בבית המקדש; כן תתן עתה את כל העמים אשר באו עמו להצר ליהודה ולירושלים. אז יצא יוחנן ביום ההוא וילחם בעמים, ויהרוג בהם הרג רב. מספר ההרוגים אשר הרג ביום ההוא שבעת אלפים אשר היו הורגים אלה לאלה. בשובו בנה עמוד על שמו, ויקרא לו: מכבי ממית החזקים.

ויהי כאשר שמע אנטיוכוס המלך כי נהרג ניקנור משנהו, צר לו מאוד; וישלח להביא בגריס הרשע המטעה את עמו. ויען אנטיוכוס המלך ויאמר לבגריס: הלוא ידעת אם לא שמעת אשר עשו לי בני ישראל; הרגו חייליי ויבוזו מחנותיי ושריי. עתה על ממונכם אתם בוטחים, או על בתיכם לכם הם. בואו ונעלה עליהם ונבטל מהם הברית אשר כרת להם אלוקיהם: שבת, ראש חודש ומילה. אז קם בגריס הרשע על כל מחנותיו, ויבאו לירושלים. ויהרוג בה הרג רב, ויגזור בה גזירה גמורה על שבת, ראש חודש ומילה. בהיות זה, כאשר היה דבר המלך נחפז, מצאו איש אשר מל בנו, ויביאו האיש ואישתו. ויתלו אותם כנגד

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

בס"ד

יום ד', ט' בכסלו תשס"א (6 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

הילד. וגם אישה אשר ילדה בן אחרי מות בעלה ותמל אותו לשמונה ימים...״ {ההמשך יבוא}

יום נעים (עם תפילת ״תן טל ומטר לברכה״)!